

[a forgatókönyv 1]

kézirattörmelék 2014-ből

kézírásomba belerondít
hurkokat fon és szíjat
asztalt borít és lányokat ríkat

csengőt zendít harangot kondít
leng mint az ékezet
a zárt mássalhangzók felett

ki lenne ő ki lehetne más
ha nem a könyvíró
forgatókönyvíró

s ha nem ő lenne a forgatás

aki a sörből sárgán kivilágít
a köznapok zárkája ablakán
átsütő tekintete lázít

és a végeredményt is kipofázza
– motyogja váltig – mintha
a képletben a végeredmény lenne
vagy ércből a szelíd minta

holott annyi van benne
mint tettben a penge

mint fájdalomban a fog
– nyöszörög a szándékban az ok

a könyv az írás a tinta
– benne a forgatókönyv megírva

a föllapozott
papírlapok között
gögicsél a szörnyszülőtt

a sors a könyvben rúgkapál
vasat önt a vasöntő
a gépíró gépel
vallat a vallató s retirál
a paraszt meg szánt vet és kapál

sorsod a megírt rádtalál

a könyvből valaki kilép
a könyvedbe valaki belép
a kéziratba néhány szót beszúr
aportíroz cenzúráz és álldigál
a kézirat ezt-azt megtanul

akkorát üt mellkasomra
maga is felsikít
ha a vér kifakít
és a vér őt is megfakítja
a tinta levét
az írás hevét
a könyvet

a hurkokat is megköti
– belelóg a jövődbe egy tetem
egy árulás

s mennyi *valami* más
a szél mindezt lengeti
ha megkezdődne a tavasz
a nyár a havazásban a forgatás

a kamra sötétjébe bezárva
föl alá jár a celluloid
míg ki nem találja
miként emlékezzen a tavaszi

emberre

a nyári tettek havára

és az elrontott kézírásra

[a forgatókönyv 2]

Kézirattörmelék 2015-ből

ki lenne ő ki lehetne más
ha nem a könyvíró
forgatókönyvíró
s ha nem ő lenne a forgatás

a sörből sárgán kivilágít
az évek rácsán
átsüt komor tekintete

a tekintet húsomba hatol
és mint stroncium a csontba
a húsomba épül a húsmá málik

kivillog belőlem – állítja váltig

a képletben a végeredmény lenne
vagy ércből a konok minta
pedig annyi vagyok benne
mint tettben a penge

mint fájdalomban a fog
nyöszörög az ok
a könyv
az írás
a tinta
bennük a forgatókönyv megírva

bennem egy forgatókönyv megírva

sorsom benne rúgkapál
vasat önt gépel vallat és retirál
krumplitőt tölt és tengerit kapál
sorsom a könyvben rámtalál

kilép innen valaki
belép ide valaki
és a kéziratba számos szót beszúr
a kézirat ezt és azt eltanul

a kéziratomba belerondít
fon hurkokat és szíjat

a valaki
akit innen és onnan hallani
és rabokat rikat
s leng mint az ékezet
a mássalhangzók és az akasztottak
clnyiló szája felett

a forgatókönyv egyszerű:
napról-napra munka

s benne ott a múlt-jelen-jövő
megírva mert megírva jó
clrémlhetnek a díszletek
a ruhákat szabó
arcán az álom nyugodt
sima és rímtiszta

figyel a könyv én is figyelem
száján kerekedik a nevem
hallgat hallgatom hallgat minden
hallgat az igen és a nem
az nem lehet, hogy senki nincs velem

ha vízszintessé válnék
dudvák nőnének
barátok és barátnék

★

a forgatókönyv nagyszerű
– a kézirat ezt-azt eltanul
a tegnaptól ma lesz a mából holnap
holnap a hazádból kilakoltat
a büszke háziúr-szemű
honderű

ÜDVÖZLET

A FELVONULÓKNAK

ÉS A MIKROFONOKNAK